

§ 10.

Det skal staae den, hvem Hegnets Vedligeholdelse paahviler, frit for, forsaavidt ikke særlige Bestemmelser om Hegnets Bessaffenhed (§ 6) eller Andres Ret til Hegnsplantningen (§ 8) er til Hinder derfor, at ombytte det tilstedeværende Hegn med et andet lovligt Hegn — dog skal en Bruger, som ikke er Eier, ikke kunne foretage en saadan Forandring uden Eierens Samtykke.

Dufter Nogen reist et fuldstændigere og til den Brug, han gjør af sin Eiendom, hensigtsmæssigere Hegn, end han i Henhold til §§ 1 og 2 kan forlange (Maur, Plankeværk), da skal han kunne fordre et saadant Hegn reist af den hegnpligtige Nabo, naar Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af et saadant Hegns Tilveiebringelse godkjendes ved sagkyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 20), dog at denne ikke kan tilpligtes at udrede nogen større Deel af Omkostningerne ved Hegnets Tilveiebringelse og Vedligeholdelse, end Udgifterne ved et almindeligt lovligt Hegn vilde udgjøre, — medmindre det ved sagkyndigt Skjøn afgjøres, at der efter Nabo-eiendommens Bessaffenhed og Benyttelse (Gauge, Gaardaplads m. m.) af denne bør udredes en større Andeel i Omkostningerne.

§ 11.

Naar et ældre Hegn enten ifølge Overenskomst mellem Naboerne eller som Følge af Bestemmelserne i §§ 9 og 10 ombyttes med et andet Hegn, bliver dette i ethvert Tilfælde at reise saaledes, at Skjellinien falder midt i Hegnet, selv hvor dette ifølge Bestemmelserne i Forordningen af 29de October 1794 § 5 ikke har været Tilfældet med det ældre Hegn.

§ 12.

Leddene paa offentlige Veie skulle have den fornødne Brede, være stærke og vel hængte, saa at de med Lethed kunne gaae op og i, og forsynede med saadant Luffe, at de af Ridende kunne aabnes og lukkes, uden at disse behøve at stige ned af Hesten. Spørgsmaal om et Leeds Forsvarlighed afgjøres i fornødent Fald ved sagkyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 20); dog staaer det ikke blot den paastodende Nabo, men tillige vedkommende Veiebestyrrelse og Enhver, hvem dets mangelfulde Bessaffenhed er til vedvarende Ulempe, frit for at foranledige et saadant Skjøn tilveiebragt.

§ 13.

Til i Tilfælde af Meningsforskjel mellem de Paagældende at undersøge og behandle Hegns-spørgsmaal bliver der at ansætte Hegnsynsmænd.

§ 14.

Hegnssynsmændene udnævnes i Byerne af Byraadene og paa Landet af Sogneraadene, hvorpaa Valgene for de sidstes Vedkommende blive at indstille til Amtsrådenes Approbation.

For hver Kjøbstad eller Sognecommune udnævnes 3 Synsmænd, af hvilke den ene befitles til Formand. Derhos udnævnes en, eller efter vedkommende Byraads eller Sogneraadets Bestemmelse flere Suppleanter til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at nogen af Synsmændene har Forsald eller paa Grund af Slægtsskab med Sagens Parter eller personlig Interesse i Sagen er forhindret.

Synsmændene vælges for 3 Aar, men kunne gjen vælges. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Befittelse som Synsmand, etheller er den, der har været Synsmand i 3 Aar efter hinanden, pligtig til at modtage Gjenbefittelse førend efter Forløbet af 3 Aar. Om iøvrigt Nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritagen for